

Vienas Kristuje Jėzuje

***Pagrindinė eilutė: „Nėra nei žydo, nei graiko,
nėra nei vergo, nei laisvojo, nėra nei vyro, nei
moters, nes jūs visi esate viena Kristuje
Jėzuje.“***

Galatams 3:28

***Pasirinktos Šventojo Rašto ištraukos:
Galatams 3:24-29***

Kai Jėzus pirmą kartą išsiuntė savo mokinius skelbti dangaus karalystės, jiems buvo nurodyta eiti tik pas „Izraelio namų paklydusias avis“ (Mato 10:5-7). Tai atitiko faktą, kad Izraelis vis dar buvo Dievo sandoros tauta, nors tai netrukus turėjo pasikeisti. Šiandienos pasirinktame Šventojo Rašto fragmente Paulius paaiškina, ką turėjo suprasti izraelitai, ieškoję vedimo per Įstatymo sandoros susitarimą: „Įstatymas buvo mūsų auklėtojas, kad atvestų mus prie Kristaus, kad būtume išteisinti tikėjimu. Bet kai tikėjimas atėjo, mes nebebuvome auklėtojo globoje.“ Galatams 3:24,25

Šiandienos pagrindinė eilutė yra Pauliaus pareiškimas, kad visi anksčiau pagal Mozės Įstatymą egzistavę skirtumai dabar buvo panaikinti, nes Jėzus mirė kaip išpirkos kaina „už visus“ (1 Timotiejui 2:5,6). Dėl to visi, kurie turėjo „ausis girdėti“, galėjo ateiti pas Kristų (Morkaus 4:9). Krikščionio padėtis Dievo akyse dabar buvo kaip Naujojo Kūrinio. (2 Korintiečiams 5:17). Evangelija buvo nemokama visiems, o asmens padėtis Dievo

akyse buvo kaip Kristaus nario: „Jei priklausote Kristui, tai jūs esate tikrieji Abraomo palikuonys ir paveldėtojai pagal pažadą.“ Galatams 3:29

Žydai neturėjo manyti, kad jų tautai praeityje suteikta malonė užtikrins jiems privilegijuotą padėtį krikščionių brolystėje. Taip pat ir pagonys neturėjo manyti, kad dėl to, jog žydai kaip tauta buvo atimti ankstesnės malonės pagal Įstatymo Sandorą, jie kaip asmenys bus nepalankiai vertinami Viešpaties akyse. Abu turėjo žinoti, kad Dievas nuo šiol ignoruos jų natūralius etninės kilmės skirtumus ir atlygins kiekvienam, žydui ar pagoniui, pagal jo ar jos ištikimybę kaip vieno „Kristaus kūno“ nariui. 1 Korintiečiams 12:12,13

Vergų turėjimas buvo reguliuojama institucija Izraelyje ir buvo praktikuojama dar Pauliaus laikais. Jis nesako, kad tarnas, tapęs Kristaus kūno nariu, gali ignoruoti savo šeimnininko norus. Atvirkščiai, jis sako, kad Viešpats gali palaiminti vergą taip, tarsi jis būtų „laisvas žmogus“ Kristuje. (1 Korintiečiams 7:21,22). Kai kuriais atžvilgiais tarno padėtis būtų palankesnė siekiant charakterio nuolankumo, reikalingo norint gauti dalį dangaus karalystėje, nei šeimnininko padėtis. Nepaisant to, vergas turėjo žinoti, kad Viešpats neatsižvelgė į jo žemišką padėtį, kiek tai susiję su jo dangaus viltimi.

Nors žydų moterys dažnai turėjo daugiau laisvės nei kitų senovės kultūrų moterys, Izraelio patriarchaliniai įstatymai jas riboja daugiausia namų sfera, atsakomybe už vaikų auklėjimą ir namų gyvenimą. Jos negalėjo būti kunigėmis, ir, išskyrus keletą žymių išimčių (), jos turėjo ribotą prieigą prie šventyklos. Paulius dabar skelbia, kad šie patriarchaliniai

įstatymai nebetaikomi „Dievo vaikams per tikėjimą Jėzumi Kristumi“. Galatams 3:26

Mes džiaugiamės, kad turime privilegiją dalytis Evangelija su visais. Būkime ištikimi Jėzaus didžiajam įsakymui skelbti „karalystės evangeliją“ kaip liudytojai visame pasaulyje. Mato 24:14